

***Sygn. akt IX Ka 452/13***

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Andrzej Walenta

Sędziowie - SO Marzena Polak

- SO Barbara Plewińska / spr /

Protokolant - st. sekr. sąd Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 roku

sprawy **K. N.**

oskarżonej z art. 278 § 5 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu

z dnia 4 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 1465 / 12

**I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:**

1. **uchyla punkt II,**

2. na podstawie **art. 67 § 3 kk** zobowiązuje oskarżoną do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) SA Oddział w T. kwoty **30,65 zł. / trzydziestu złotych i sześćdziesięciu pięciu groszy** / w terminie 2 / dwóch / miesięcy od uprawomocnienia się wyroku,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa / Sądu Rejonowego w Grudziądzu / na rzecz adwokata J. B. kwotę 516,60-,zł. / pięciuset szesnastu złotych i sześćdziesięciu groszy / brutto tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 452/13

## UZASADNIENIE

**K. N.** została oskarżona o to, że w okresie od 25 czerwca 2012 roku do 14 września 2012 r. przy ul. (...) w G. dokonywała nielegalnego poboru energii elektrycznej poprzez zerwanie plomb na zabezpieczeniu w formie bezpiecznika przelicznikowego, a następnie połączeniu ze sobą w miejscu zdjętego licznika przewodów dopływowych

z odpływowymi korzystając w ten sposób z energii elektrycznej w swoim mieszkaniu nr (...) pomijając urządzenie pomiarowe i pobierała nielegalną energię elektryczną w ilości 366 kwh czym spowodowała straty w wysokości 819,98 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w T.,

- to jest o czyn z art. 278 § 5 kk.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 4 czerwca 2013 roku zmienił opis czynu w ten sposób, iż za czas popełnienia przestępstwa przyjął okres od 31 sierpnia 2012 roku do 14 września 2012 roku, natomiast wartość powstałej szkody określił na kwotę 30,65 zł. Powyższe ustalenia doprowadziły sąd do przekonania, iż czyn stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 3 i 5 kk.

Sąd Rejonowy działając na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie przeciwko K. N. na okres 1 roku próby. Na mocy art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonego - (...) SA Oddział w T., kwotę 30,65 zł tytułem naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody.

Ponadto sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. B. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, natomiast poniesionymi wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na niekorzyść oskarżonej.

Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 67 § 3 kk poprzez zobowiązanie oskarżonej K. N. do naprawienia szkody na zasadzie art. 46 § 1 kk, podczas gdy podstawą do orzeczenia tego obowiązku powinien być przepis art. 67 § 3 kk

Powołując się na powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zobowiązanie K. N. na podstawie art. 67 § 3 kk do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 30,65 zł na rzecz (...) S.A. Oddział w T. w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku oraz utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Prokurator nie kwestionował poprawności ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd pierwszej instancji, jak również nie kwestionował zasadności przyjętej kwalifikacji prawnej czynu. W ocenie Sądu Okręgowego poczynione ustalenia faktyczne jak i przyjęta kwalifikacja prawna w pełni zasługiwały na podzielenie.

Należy stwierdzić, iż w przypadku wydania wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne sąd działając na mocy art. 67 § 3 kk zobowiązuje sprawcę do naprawienia szkody w całości lub w części, przy czym w takim wypadku obowiązek naprawienia szkody przybiera formę środka probacyjnego (wskazanego m.in. w art. 72 § 2 kk), a nie środka karnego wskazanego w art. 39 ust. 5 kk. Słusznie więc podniósł prokurator w uzasadnieniu złożonej apelacji, iż orzeczenie środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w oparciu o regulację art. 46 § 1 kk może nastąpić tylko w razie skazania danej osoby. Nie budzi przy tym wątpliwości, iż warunkowe umorzenie postępowania, co też wynika z ratio legis powołanej instytucji, nie jest i nie może być utożsamiane z wydaniem wyroku skazującego. Osoba względem której wydano wyrok warunkowo umarzający postępowanie postrzegana jest zatem jako osoba niekarana. Na podstawie art. 67 § 4 kk do środków probacyjnych, których orzeczenie jest możliwe w razie warunkowego umorzenia postępowania, odpowiednie zastosowanie znajduje regulacja art. 74 kk. Mając na uwadze cel, jakiego ma służyć orzeczenie środków probacyjnych, ustawodawca w art. 74 § 1 kk określił, iż czas i sposób wykonania nałożonych obowiązków wymienionych w art. 72 kk (a więc także wskazanego w art. 72 § 2 kk obowiązku naprawienia szkody) sąd określa po wysłuchaniu skazanego. Należy zauważyć, iż o ile obowiązek naprawienia szkody, rozumiany jako środek karny, w głównej mierze ma za zadanie zrekompensowanie pokrzywdzonemu wyrządzonej przestępstwem szkody tj. pełni funkcję kompensacyjną, o tyle obowiązek ten postrzegany jako środek o charakterze

probacyjnym ma również na celu kształtowanie postawy danej osoby w okresie próby i może stanowić podstawę fakultatywnego zarządzenia wykonania kary.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy dokonał stosownej zmiany orzeczenia sądu pierwszej instancji poprzez uchylenie punktu I i zobowiązanie oskarżonej na podstawie art. 67 § 3 kk do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz jednostki pokrzywdzonej kwoty 30,65 zł. Sąd, mając na uwadze niską wysokość wyrządzonej szkody, uznał iż okres 2 miesięcy będzie wystarczający do jej uiszczenia i nie spowoduje to dla oskarżonej nadmiernej trudności.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, gdyż nie wystąpiły żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze stanowiące podstawę jego uchylenia, bądź zmiany ponad granice zaskarżenia wskazane we wniesionym środku odwoławczym.

Sąd Okręgowy działając na podstawie § 14 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził na rzecz adwokata J. B. kwotę 420,- zł powiększoną o stawkę podatku VAT - tj. 516,60 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżoną od ich ponoszenia, a wydatkami poniesionymi w toku postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa. W ocenie Sądu Okręgowego za powyższym rozstrzygnięciem przemawiają względy słuszności, gdyż postępowanie odwoławcze stanowiło konsekwencję błędu sądu pierwszej instancji, co też skutkowało zmianą wyroku.